

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 23322

гр. /../, 12.09.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20221110126159 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от името на Д.Л. Л. - А., ЕГН ***** против //.../ ЕООД, ЕИК /.../, с която са предявени обективно кумулативно съединени осъдителни искове, с които се иска осъждането на ответното дружество да заплати на ищеца суми, както следва: 1/ сумата от 3620,50 лева, представляваща незаплатено трудово възнаграждение за месеците юли 2021 г., август 2021 г., септември 2021 г., октомври 2021 г. и ноември 2021 г., ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 19.05.2022 г. /датата на депозиране на исковата молба в съда/ до окончателното ѝ изплащане; 2/ сумата от 223,06 лева, представляваща лихва за забава за периода 01.08.2021 г. – 18.05.2022 г., върху главницата за незаплатено трудово възнаграждение; 3/ сумата от 350,00 лева, представляваща дължимо от работодателя обезщетение за временна неработоспособност за месец декември 2021 г., ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 19.05.2022 г. /датата на депозиране на исковата молба в съда/ до окончателното ѝ изплащане; 4/ сумата от 14,00 лева, представляваща лихва за забава за периода 18.12.2021 г. – 18.05.2022 г., върху главницата за дължимо от работодателя обезщетение за временна неработоспособност за месец декември 2021 г.; 5/ сумата от 800,00 лева, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2020 и 2021 г., ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 19.05.2022 г. /датата на депозиране на исковата молба в съда/ до окончателното ѝ изплащане; 6/ сумата от 32,00 лева, представляваща лихва за забава за периода 18.12.2021 г. – 18.05.2022 г., върху главницата, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2020 и 2021 г.

С разпореждане № 45794/25.05.2022 г., постановено по гр.д. № 26159/2022 г. по описа на СРС, ІІ ГО, 160 състав, съдът е оставил исковата молба без движение, като е указал на ищеца, в едноседмичен срок от получаване на препис от настоящото разпореждане, да отстрани констатираните нередовности на исковата молба, като: 1/ по отношение на претенцията за сумата от 350,00 лева, представляваща дължимо от работодателя обезщетение за временна неработоспособност за месец декември 2021 г., изложи ясни, конкретни и безпротиворечиви твърдения за факти и обстоятелства, на които основава претенцията си, като посочи изрично основанието, на което претендира сумата от 350,00 лева (договорно и/или извъндоговорно - в това число деликт, неоснователно обогатяване и/или друго); 2/ по отношение на претенцията за сумата от 800,00 лева, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2020 и 2021 г., посочи изрично размера на платения годишен отпуск за 2020 г., респективно 2021 г. /в дни/, който е останал неизползван към

твърдяната в исковата молба дата на прекратяване на трудовото му правоотношение с ответното дружество.

По делото е депозирана уточнителна молба вх. № 111848 от 02.06.2022 г. от името на ищеца, с която са изпълнени указанията на съда, дадени с разпореждане № 45794/25.05.2022 г. разпореждане № 45794/25.05.2022 г., постановено по гр.д. № 26159/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав

Препис от исковата молба с приложенията към нея е връчен на ответника по реда на чл. 50, ал. 2 ГПК, като в срока по чл. 131 ГПК /а и след изтичането му до настоящия момент/ ответникът не е депозирал отговор на исковата молба.

Съдът намира, че исковата молба е редовна и допустима /след извършеното уточнение с молба вх. № 111848 от 02.06.2022 г., подадена от името на ищеца/ и след размяна на книжата по делото, на основание чл. 140, ал. 3 ГПК, делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито заседание.

Ищецът е представил писмени доказателства, които са относими, необходими и приемането им е допустимо.

Ищецът е направил искане за допускане на съдебно-счетоводна експертиза, със задачи посочени в исковата молба, което е основателно и следва да бъде уважено.

Ищецът е направил искане ответникът да бъде задължен на основание чл. 190 ГПК да представи пълното трудово досие на ищеца, което е основателно и следва да бъде уважено.

Искането на ищцовата страна ответникът да бъде задължен да представи в оригинал болничен лист за временна неработоспособност, както и документ, от който да е видно, че съответната декларация е подадена в НОИ за обработка и изплащане, следва да бъде оставено без уважение, доколкото за ищеца съществува възможност да се снабди с необходимата информация от НОИ чрез съдебно удостоверение, което да му бъде издадено от съда. В тази връзка следва да се посочи, че към исковата молба не са ангажирани каквито и да било доказателства, които да съдържат индиции, че горепосочените документи съществуват и се намират в държане на ищцовото дружество, което е изискуема предпоставка за уважаване на искането по чл. 190 ГПК. Дори напротив, изложени са твърдения, че болничният лист е издадена на ищцата, следователно, същата следва да може да се снабди с копие от същия и да го представи по делото. Именно в тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване, че е ползвал отпуск поради временна неработоспособност през твърдения период от 30.11.2021 г. до 13.12.2021 г., за което обстоятелство по делото не са ангажирани доказателства. Следва да бъдат дадени указания на ищцата, че при необходимост от издаване на съдебно удостоверение за снабдяване с необходими документи и/или информация от трети за производството лице /напр. НОИ/, същата следва да сезира съда с надлежно искане в този смисъл.

Съдът констатира, че в исковата молба не е посочена банкова сметка на ищеца, поради което следва да се дадат указания на ищеца за посочването ѝ.

Следва да бъде насрочено заседание за разглеждане на делото.

На основание чл. 140 ГПК, съдът:

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ищеца най-късно до насроченото по делото първо открито съдебно заседание да посочи банкова сметка или друг начин на плащане на претендираните суми.

I. НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **17.10.2022 г. от 10:15 часа**, за когато да се призоват страните.

II. ИЗГОТВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

1. Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения (чл.146, ал.1, т.1 ГПК):

В исковата си молба ищецът твърди, че се намирал в трудово правоотношение с ответника по силата на сключен трудов договор, съгласно който заемал длъжността „продавач-консултант“ при ответното дружество. Поддържа, че на 23.04.2021 г. отправил до ответника предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение, но след изтичане на срока на предизвестieto не бил освободен от работа, като по молба на ответната страна останал да работи. Ищецът поддържа, че след известен период от време поискал отново трудовият му договор да бъде прекратен, в резултат на което ответникът издал заповед за прекратяване на трудовото правоотношение от 13.12.2021 г., като ищцовата страна била освободена от длъжност на 18.12.2021 г., без заповедта да ѝ е връчвана. Твърди се в исковата молба, че при прекратяване на трудовия договор ответникът не е изплатил на ищцата дължимите трудови възнаграждения за месеците юли 2021 г., август 2021 г., септември 2021 г., октомври 2021 г. и ноември 2021 г. в общ размер от 3620,50 лева, както и дължимо обезщетение за временна неработоспособност за периода 30.11.2021 г. - 13.12.2021 г. в размер от 350,00 лева, като мотивирал отказа си с аргумента, че не е спазен тримесечният срок на предизвестieto по чл. 221 КТ, респективно, че в полза на ищцата не се дължат трудови възнаграждения или обезщетения във връзка с трудовото правоотношение. Ищецът твърди, че ответникът не му е изплатил и сума в размер на 800,00 лева, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 20 работни дни през 2020 г. и 20 работни дни през 2021 г. Предвид неизпълнението на главните задължения на съответните падежи, ищецът претендира и сумата от 223,06 лева, представляваща лихва за забава за периода 01.08.2021 г. – 18.05.2022 г., върху главницата за незаплатено трудово възнаграждение, сумата от 14,00 лева, представляваща лихва за забава за периода 18.12.2021 г. – 18.05.2022 г., върху главницата за дължимо от работодателя обезщетение за временна неработоспособност за периода 30.11.2021 г. - 13.12.2021 г. и сумата от 32,00 лева, представляваща лихва за забава за периода 18.12.2021 г. – 18.05.2022 г., върху главницата, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 20 работни дни за 2020 г. и 20 работни дни за 2021 г.

Предвид горното, се моли, за уважаване на предявените искове.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК /и към настоящия момент/, от името на ответното дружество не е депозиран отговор на исковата молба.

2. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и на възраженията на ответника (чл. 146, ал. 1, т. 2 ГПК):

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 128, т. 2 КТ, чл. 162, ал. 3 КТ вр. чл. 40, ал. 5 КСО вр. чл. 82 ЗЗД, чл. 224, ал. 1 КТ и чл. 86 ЗЗД.

3. Права и обстоятелства, които се признават (чл.146, ал. 1, т.3 ГПК):

Няма права и обстоятелства, които се признават от страните.

4. Обстоятелства, които не се нуждаят от доказване (чл. 146, ал.1, т. 4 ГПК, във връзка с чл. 155 ГПК и чл. 154, ал. 2 ГПК):

В предмета на настоящото дело няма правнорелевантни факти, които да са общоизвестни или служебно известни на съда по смисъла на чл.155 ГПК, нито факти, за които да съществуват законови презумпции (чл. 154, ал. 2 ГПК).

5. Разпределение на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти (чл. 146, ал. 1, т. 5 ГПК):

По иска с правно основание чл. 128, т. 2 КТ:

В тежест на ищеца е да докаже, че през процесния период е бил в трудово правоотношение с ответника и е престириал съобразно уговореното, а за ответника

е възникнало задължението за заплащане на месечно трудово възнаграждение в претендиращия размер.

В тежест на ответника при установяване на горните факти е да докаже заплащането на трудовото възнаграждение, както и обстоятелствата изключващи или намаляващи задълженията му в претендиращия с исковата молба размер.

По иска с правно основание чл. 162, ал. 3 КТ вр. чл. 40, ал. 5 КСО вр. чл. 82 ЗЗД:

В тежест на ищеца е да докаже, че е работил по трудово правоотношение с ответника за посочения в исковата молба период, че е ползвал отпуск поради временна неработоспособност през твърдения период от 30.11.2021 г. до 13.12.2021 г., размера на дължимото обезщетение за временна неработоспособност, както и че твърдените в исковата молба действия и бездействия на работодателя във връзка със обявяването на болничния лист пред НОИ са довели до причиняване на вреди за работника, изразяващи се в неполучено обезщетение за временна неработоспособност за месец декември 2021 г.

В тежест на ответника при установяване на горните факти е да докаже изпълнение на задълженията си като работодател във връзка с обработване и заявяване на предоставения му болничен лист пред компетентните органи, респективно заплащането на дължимото обезщетение за временна неработоспособност.

На основание чл. 146, ал. 2 ГПК съдът указва на ищеца, че не сочи доказателства за твърдяно в исковата молба обстоятелство, а именно, че е ползвал отпуск поради временна неработоспособност през твърдения период от 30.11.2021 г. до 13.12.2021 г.

По иска с правно основание чл. 224, ал. 1 КТ:

В тежест на ищеца е да докаже, че е работил по трудово правоотношение с ответника за посочения в исковата молба период, размера на неизползвания платен годишен отпуск, на дължимото обезщетение за неползван платен годишен отпуск, респ. на последното брутно трудово възнаграждение – база за изчисляване на обезщетението по чл. 224, ал. 1 КТ.

В тежест на ответника при установяване на горните факти е да докаже заплащането на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 20 работни дни за 2020 г. и 20 работни дни за 2021 г.

По исковете с правно основание чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже настъпването на изискуемостта на съответното задължение, изпадането на ответника в забава и размера на обезщетенията за забава.

В тежест на ответника е да докаже наличието на обстоятелства, изключващи изискуемостта на главните задължения и изпадането му в забава, респ. – плащането на претендиращите обезщетения за забава.

III. По доказателствата:

ДОПУСКА, като писмени доказателства по делото, представените ведно с исковата молба документи.

ДОПУСКА съдебно-счетоводна експертиза със задачи, формулирани в исковата молба, при депозит в размер на 250 лева, платим от бюджета на съда.

НАЗНАЧАВА за вещо за вещо лице В. Д. П., адрес: гр. /../, п.к.1345, ул./../, бл.59, ет.2, ап.10, тел. 8 239 490, 0886 771 776.

ЗАДЪЛЖАВА ответника на основание чл. 190 ГПК, в срок до първото по делото открито съдебно заседание, да представи пълното трудово досие на ищеца, като указва на ответника, че при неизпълнение на това задължение, съдът може да приложи разпоредбата на чл. 161 ГПК, като приеме за доказани фактите, за които страната е създала пречки за събиране на допуснати доказателства.

ОТХВЪРЛЯ искането на ищеца, с правно основание чл. 190 ГПК, да бъде

задължен ответникът да представи в оригинал болничен лист за временна неработоспособност, както и документ, от който да е видно, че съответната декларация е подадена в НОИ за обработка и изплащане.

УКАЗВА на ищеца, че при необходимост от издаване на съдебно удостоверение за снабдяване с необходими документи и/или информация от трети за производството лице /напр. НОИ/, същата следва да сезира съда с надлежно искане в този смисъл.

IV. ПРИКАНВА страните към сключване на съдебна спогодба, към медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>). Медиацията е платена услуга.

Към Софийски районен съд действа Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждането на медиация от медиатори и съдии и е отворена за всички страни по висящи граждански дела в СРС.

Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите в Центъра за спогодби и медиация в гр. /./, бул. „Цар Борис III” № 54, ет. 2, ст. 204. Работно време за медиации - всеки делничен ден от 9 до 17 ч. Консултации с граждани - вторник и четвъртък от 10 до 15 ч.; Дежурен медиатор - тел. 02/8955423; За повече информация: Мариана Николова, Мария Георгиева - тел. 02/8955423, spogodbi@mediatorbg.eu; www.srs.justice.bg.

УКАЗВА на страните, че:

- най-късно в първото по делото заседание могат да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България, като същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 в случай, че не бъде посочен съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 41, ал. 1 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е било връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес, като същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 238, ал. 1 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска, а съгласно ал. 2 ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане

на разноси или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие. Неприсъственото решение не се мотивира по същество. В него е достатъчно да се укаже, че то се основава на наличието на предпоставките за постановяването му, а именно: на страните да са указани последиците от неспазване на сроковете за размяна на книжа и неявяването им в съдебно заседание и искът да е вероятно основателен, с оглед на посочените в ИМ обстоятелства и представените доказателства.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Препис от настоящото определение, в което е обективиран проектът на доклада по делото, да се връчи на страните.

Вещото лице да се призове с указания да работи по изготвяне на заключението по допуснатата експертиза и да представи същото в законоустановения за това срок.

Съдия при Софийски районен съд: _____